

Българскіятъ , или каквото го наричатъ Русситѣ, Словенскіятъ (*).

Азъ зная, чи ученитѣ, яко пристрастни (терекіи) камъ своитѣ мнѣнія, и които протворѣчатъ и Венелину за това, не ще бадатъ доволни и съ това, чтото азъ казахъ. Като природни Българинѣ, длѣжнѣи повѣче отъ сичкитѣ да брана своята народность и да не оставямъ да усвоятъ другитѣ, ако и да сѣ еднородни племена, това, чтото не е нихно, за да подкрѣпя моето мнѣніе, азъ привождамъ още долнитѣ доказателства, които сѣ неизвѣстни на онѣа, что то незнаятъ сегашніятъ Български языкъ.

1. Сегашниятъ Български языкъ е близо до Священното писаніе най много отъ сичкитѣ други Словенски нарѣчія, Българинатъ по лесно разумѣва Церковно-Словенскіятъ языкъ, нежели Руссѣ, Сербинѣ, Чехѣ

(*) Той преводъ е направенъ отъ Иеромонаха Неофита, и напечататъ въ Смирна въ 1840 лѣто. Преводителъ е приелъ много Турски рѣчи, които влѣзли во употребленіе между народатъ; това е направено съ тоя цѣль, за да може и безкнижнѣи Българинѣ да разумѣе новѣи завѣтъ. Да ся воведатъ пакъ во употребленіе старитѣ слова, кои то е забравилъ народатъ, отъ неученіе, това е дѣло на училищата. Тѣя училища, които сега ся учреждаватъ по Българіята, треба да принесатъ сосъ време плодъ.